

МІЛЬЙОНЕРИ ВІДКРИВАЮТЬ РАХУНОК

За минуле п'ятиріччя 26 шахтарських бригад Донецької області, вміло використовуючи нову техніку, видобули по мільйону і більше тонн вугілля. У вибоях кожної з них досягнуто продуктивності цілої шахти. Добрий старт взяли передовики і в цьому році. Гірники шахти «Краснолиманська» — ініціатори всесоюзного змагання вугільників — відправили четвертий ешелон палива, видобутого додатково до завдання з початку року.

Досвід кращих став надбанням багатьох колективів. Уже 72 бригади дають із своїх вибоях у півтора раза більше вугілля, ніж наприкінці минулої п'ятиріччя.

(РАТАУ).

ПРО ЦЕ ЙТИМЕТЬСЯ НА ОБЛАСНІЙ ПАРТІЙНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

НА НЕЩОДАВНОМУ пленумі Новоукраїнського райкому комсомолу йшлося про те, як комітети первинних комсомольських організацій колгоспів та загальноосвітніх шкіл сприяють розгортанню масового руху учнів за оволодіння технічними професіями. Багато зацікавив виступ секретаря комсомольської організації Комишуватської середньої школи, делегата республіканського з'їзду бригадирів виробничих бригад Світлани Артьомової.

Рік тому на районному з'їзді старшокласників почесний хлібороб, двічі

НА ПОЧАТКУ минулого року старшокласники Новоукраїнського району звернулися із закликом розгорнути рух за оволодіння технічними спеціальностями. Одною з перших в районі відгукнулася на заклик комсомольська організація колгоспу «Мир». Тоді разом з правлінням колгоспу учні вирішили організувати курси механізаторів, щоб випускникам шкіл на місцях створити умови для навчання. Такі ж курси були відкриті в колгоспах імені Кутузова, імені Жданова, в Новоукраїнському та Рівнянському відділеннях «Сільгосптех-

ніки». 148 юнаків, закінчивши курси, поповнили славу сім'ю механізаторів району.

При районному об'єднанні «Сільгосптехніки» були створені курси наладчиків сільськогосподарської техніки, а також слюсарів для молочно-товарних ферм. Останні працювали в монтажних бригадах, а заодно і навчалися. Рекомендації на ці курси давав райком комсомолу. Райкомівці бесідували з юнаками, виявляли їх нахили та здібності. Не кожному пощастило піти навчатися. А вже на курси посилали лише таких комсомольців, котрі добре себе зарекомендували у шкільних виробничих бригадах, мають зразкову комсомольську поведінку.

Взяла шефство над школою. Проходять у школі комсомольські збори чи вечір вшанування орденосців, літературний вогник чи диспут на тему «Ким я хочу бути», — завжди присутній хтось від колгоспної комсомолії — секретар комсомольської організації колгоспу Олександр Вергун, групкомсорт молодіжної тракторної бригади Микола Давидов.

Практичну допомогу виробничі бригади Іванівської школи має від комсомольців колгоспу імені Щорса. При їхній підтримці учні досягли чималого. Цього літа 87 старшокласників доглядали 30 гектарів колгоспного саду, 50 гектарів озимої пшениці, 7 гектарів соняшника. Комсомольці-механізатори подали виробничій бригаді допомогу у збиранні врожаю. А він був щедрим: пр 31,2 центнера озимої пшениці, по 23 центнери соняшнику з гектара посіву. Набутий досвід та знання учні передають своїм молодшим товаришам, які цього року поповнили учнівську виробничу бригаду.

По закінченні загальноосвітньої школи сотні юнаків та дівчат вступають до сільськогосподарських інститутів, середніх спеціальних закладів, професійно-технічних училищ. Лише в цьому році райком комсомолу дав рекомендації близько 290 юнакам та дівчатам у професійно-технічні училища та технікуми, котрі готують кадри для сільського господарства.

Нині починається набір нових груп на курси механізаторів, які працюють при колгоспах «Мир», імені Жданова, імені Кутузова та відділеннях «Сільгосптехніки». Буде гідне поповнення механізаторів.

Бюро РК ЛКСМУ на своїх засіданнях не раз піднімало питання про механізаторський всебуч, аналізуючи методи, які дозволили учнівським виробничим бригадам виростити минулого року в середньому по 40 центнерів пшениці, 23 — соняшнику, 50 — кукурудзи на зерно, 110 центнерів картоплі з гектара. Практикуються різні засідання бюро.

Комишуватська, Глодоська, Іванівська школи мають чималі досвід організації діяльності виробничих бригад. Проте, тут слід сказати відверто, в райкомі комсомолу не подбали, щоб кращим досвідом скористалися всі 14 учнівських виробничих бригад.

Минув рік почину новоукраїнських старшокласників, які вийшли в похід за механізаторський всебуч. Рік копіткої праці шкільних комсомольських виробничих бригад, педагогічних колективів, комсомольського активу. І нині комітетів комсомолу слід підсумувати цю роботу, особливу увагу звернути на пропаганду кращого досвіду навчання технічним професіям, бо рух молоді за механізаторський всебуч не припиняється. Програма у нього і об'ємна і довготривала.

С. БРОВЧЕНКО.

Новоукраїнський район.

ЗМІЦНЮВАТИ ДРУЖБУ МОЛОДИХ БОРЦІВ

Полум'яний привіт славний американський комуніст, мужньою борцею за права негрів США Анджелі Девіс послали від імені радянської молоді учасники пленуму Комітету молодіжних організацій СРСР, який відбувся 21 січня в Москві. З доповіддю про підсумки діяльності комітету в 1970 році і завдання по розвитку міжнародних зв'язків радянської молоді в цьому році на пленумі виступив голова КМО СРСР Г. Янаєв. Тепер молоді нашої країни підтримують дружні контакти з комуністичними і прогресивними молодіжними та студентськими організаціями більш як 120 держав. Торік у Радянському Союзі було проведено понад 30 міжнародних молодіжних зустрічей.

Пленум намітив шляхи дальшого підвищення ефективності міжнародної діяльності комсомолу, зміцнення співробітництва з братніми спілками молоді, розвитку бойової солідарності з боротьбою прогресивної молоді світу проти імперіалізму, колоніалізму і реакції, за мир, демократію і соціальний прогрес.

Особливого значення Ленінський комсомол, вся радянська молоді надають Всесвітній кампанії «Юність викриває імперіалізм!». Ця міжнародна акція сприятиме вихованню юнаків і дівчат в дусі пролетарського інтернаціоналізму, зміцненню антиімперіалістичного фронту молоді всього світу.

В роботі пленуму взяли участь відповідальні працівники ЦК КПРС, перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. Тажелінов, секретарі і члени бюро ЦК комсомолу, представники комсомольських організацій союзних республік, країн і областей, працівники місцевих відділень КМО СРСР, бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник».

(Кор. ТАРС).

ЗВІТУЮТЬ КІНЕМАТОГРАФІСТИ УКРАЇНИ

ВОРОШИЛОВГРАД, 22 січня. (РАТАУ). Сьогодні тут кінофільмом «Білий птах з чорною ознакою» відкрився народний фестиваль фільмів українських кіностудій, присвячений XXIV з'їздові КПРС і XXIV з'їздові КП України. Для участі у фестивалі до міста на Лугані прибула велика група працівників української кінематографії. Серед гостей знайомі по багатьох стрічках кіноактори С. Сибель, Л. Сосюра, Л. Кадочникова, Л. Дзюба, кінорежисер Ю. Ільєнко та інші. У дні фестивалю в кінотеатрах, палацах культури і сільських клубах відбудуться прем'єри кращих фільмів українських кіностудій, створених в останні роки.

ПОЛЮБИЛОСЬ ЮНАКАМ КЕРМО

РАЙКОМ КОМСОМОЛУ І МЕХАНІЗАТОРСЬКИЙ ВСЕОБУЧ

Герой Соціалістичної Праці, бригадир тракторної бригади ордена Леніна колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Олександр Васильович Гіталов звернувся із закликом не лише до учнів, а й до керівників колгоспів. Він запропонував, щоб правління артілей сприяли шкільному механізаторському всеобучу, виділяли сільськогосподарські знаряддя, техніку учнівським виробничим бригадам.

Правління комишуватського колгоспу передало школі два трактори. Один з них учні самі розібрали по частинах для теоретичних занять, а на іншому освоюють водіння, під час літніх канікул працюють в полі.

Відрадно те, що за останні чотири роки залишилося працювати в господарстві майже сто учнів Комишуватської середньої школи, серед них чимало дівчат. Віра Дильман, Віра Шарманова та багато інших після школи пішли на ферму. Їхнім вчителем тепер стала майстер високих надій, Герой Соціалістичної Праці Нілія Микитівна Кравченко. Кращих виробничників, колишніх учнів, правління колгоспу направляє для навчання в інститути, технікуми, училища. За останні чотири роки послано для навчання майже сорок чоловік. Зоотехніки, агрономи, інженери, економісти — це колишні учні Комишуватської середньої школи.

Тож не дарма райком комсомолу і націлює на те, щоб брати приклад з комишуватців. Цим досвідом скористалися учні Глодоської середньої школи. Правління колгоспу імені Фрунзе подає виробничій бригаді конкретну допомогу: випускники проходять практику на польових станах, за учнівською бригадою закріплені ділянки землі.

Тепер, коли минув рік почину, можна проаналізувати роль райкому комсомолу в організації механізаторського всеобучу.

Велику увагу райком комсомолу приділяє підвищенню ролі шкільних комсомольських організацій у навчально-виховному процесі. Завідуюча відділом шкіл Антоніна Пешехонова та завідувач оргвідділом райкому ЛКСМУ Валерій Іванов вшанували ряд цікавих зустрічей старшокласників з передовими представниками різних колгоспних професій. Такі зустрічі дають краще уявлення про обрану спеціальність. З ініціативи райкому комсомолу в сільських школах щовесни проводиться анкетування серед старшокласників. Учні пишуть про свої плани на майбутнє, розповідають, з кого б хотіли брати приклад. Анкети допомагають виявити переважні прагнення юнаків і дівчат, врахувати уподобання випускної молоді при організації професійного навчання.

Випускники Новоукраїнської восьмирічної школи № 1 часті гості у членів комсомольсько-молодіжної бригади колгоспу «Дружба». Комсомольська організація цього колгоспу

взяла шефство над школою. Проходять у школі комсомольські збори чи вечір вшанування орденосців, літературний вогник чи диспут на тему «Ким я хочу бути», — завжди присутній хтось від колгоспної комсомолії — секретар комсомольської організації колгоспу Олександр Вергун, групкомсорт молодіжної тракторної бригади Микола Давидов.

Практичну допомогу виробничі бригади Іванівської школи має від комсомольців колгоспу імені Щорса. При їхній підтримці учні досягли чималого. Цього літа 87 старшокласників доглядали 30 гектарів колгоспного саду, 50 гектарів озимої пшениці, 7 гектарів соняшника. Комсомольці-механізатори подали виробничій бригаді допомогу у збиранні врожаю. А він був щедрим: пр 31,2 центнера озимої пшениці, по 23 центнери соняшнику з гектара посіву. Набутий досвід та знання учні передають своїм молодшим товаришам, які цього року поповнили учнівську виробничу бригаду.

По закінченні загальноосвітньої школи сотні юнаків та дівчат вступають до сільськогосподарських інститутів, середніх спеціальних закладів, професійно-технічних училищ. Лише в цьому році райком комсомолу дав рекомендації близько 290 юнакам та дівчатам у професійно-технічні училища та технікуми, котрі готують кадри для сільського господарства.

Нині починається набір нових груп на курси механізаторів, які працюють при колгоспах «Мир», імені Жданова, імені Кутузова та відділеннях «Сільгосптехніки». Буде гідне поповнення механізаторів.

С. БРОВЧЕНКО.

Новоукраїнський район.

ПРОГРАМУ ТРЕТЬОГО МІСЯЧНОГО ДНЯ ВИКОНАНО

Радянський автоматичний апарат «Лунаход-1» завершив роботу за програмою третього місячного дня. Одним з основних завдань цього періоду було виведення місяцехода до місця посадки автоматичної станції «Луна-17», яка доставила 17 листопада 1970 року самий апарат на поверхню Місяця.

Метою проведеного експерименту була оцінка точності і надійності навігаційної системи, а також перевірка методів навігації, дистанційного керування і водіння місяцехода. Протягом третього місячного дня самовідний апарат пройшов 1036 метрів. Загальна відстань, пройдена місяцеходом за час його активного функціонування в районі моря Доула, становить 3655 метрів. З 21 січня по 7 лютого місяцехід буде в станціонному положенні. В цей період з станції місяцехода прийматиметься телеметрична інформація про стан його систем. Космічний експеримент на поверхні Місяця триває.

(ТАРС).

«Щодоби — тисячу тонн палива». Під з'їзд КПРС і XXIV з'їзд КП України, п'ятої ділянки шахти № 2-3 комбінату спеціаліст гірничої справи Володимир Орловський.

На фото: бригада В. Орловського. Різні дороги привели комсомолок Валентину Табалову та Галину Слюсар на Долину, сілький цукровий завод. Валия прийшла сюди після десятиріччя. Галия — по закінченні Київського інституту народного господарства. На фото праворуч: В. ТАБАЛОВА та Г. СЛЮСАР.

Таким девізом, готуючись зустріти XXIV з'їзд КПРС і XXIV з'їзд КП України, працює комсомольсько-молодіжна бригада «Олександрівська», яку очолює молодий Орловський.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА. Різні дороги привели комсомолок Валентину Табалову та Галину Слюсар на Долину, сілький цукровий завод. Валия прийшла сюди після десятиріччя. Галия — по закінченні Київського інституту народного господарства. На фото праворуч: В. ТАБАЛОВА та Г. СЛЮСАР.

мріють стати студентками Київського інституту народного господарства. На фото праворуч: В. ТАБАЛОВА та Г. СЛЮСАР. Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ФОТОІНФОРМАЦІЯ

УВАГУ покупця привабила звичайнісінький журнальний столик. І не стільки столик, бо він і справді дуже форми простої, а його покриття. Під шаром поліровки тіннями вирає хитромудрий орнамент. Тонкі лінії переплелися в ромбах, колах, створюючи малюнок із світла і тіні.

— Тонка робота, — зауважує хтось, — видно, ручна.
— І де виготовлено?
— У нас, — казав хтось на етикетку, — «Світловодська меблева фабрика», — додає для точності.

Ми заглянули в наш час конвейерів і комплексів за кожною річчю бачити цілі колективи людей, що її виготовляють. І нікому не прийдє в голову розчленити, наприклад, той же столик на покриття і ніжки, чи відділити інкрустацію від поліровки. А за цими складовими вже стоять конкретні люди — майстри, нерідко справжні художники своєї справи.

...Виявляється в Олександрівській восьмирічній хлопчина з княжим іменем — Володимир.

Тільки на відміну від свого войовничого тезки захоплювався малюванням. Вчитель цього предмету Василь Юхимович Мироненко не міг нахвалитися роботами хлопця. А вони, прості в своїй безпосередності, неодноразово займали призові місця на виставках учнівських малюнків.

художнього різьблення по дереву. Тут йому все подобалося: і смоляний аромат деревини, і найбільше — нахвалення візерунків, від яких ніби оживає безмовна дошка, шматок берези.

Закінчивши школу, юнак одержав призначення на меблеву фабрику міста Світло-

во десятки малюнків. Серед них — «Гуси-лебеді», «Парусники», «Гуцул з трембітою», «Скрипаль із скрипкою», декоративні орнаменти та інше.

Особливо плідним у роботі інкрустатора був 1970 рік. До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна комсомолец виготовив сувенір-портрет вождя.

В ці дні на фабриці йде соціалістичне змагання за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду Комуністичної партії України. Комсомолец Володимир Лосюк має своє завдання: виготовляє столики з красивим приємним рисунком. Столики з художніми наборами світловодських меблевиків мають добрий попит у споживачів. Їх охоче закуповує фірма «Меблі».

Нещодавно стало відомо, що цех ширяжиту Світловодської меблевої фабрики в передз'їздівському соціалістичному змаганні посів перше місце по тресту. Певна заслуга в цій перемозі і столяра-інкрустатора Володимира Лосюка, який творить справжню красу. У комсомольця на все ви-

наші професії

стає часу. І створити новий, оригінальний малюнок, і оформити стінні газети, цехову — «Верстатник», загальнофабричну «Меблевик» та «Комсомольський прожектор» і достроково випустити красиві меблі.

Заслужену шану і повагу має робітник у своїх друзів. У нього чимало похвальних грамот — нагород тресту та фабрики. Груді комсомольця прикрашає значок «Передовик соціалістичного змагання».

Людина неспокійної адеції, Володимир Лосюк весь час у пошуках нових рисунків, нових виробів, які є окрасою життя трудящих. І коли Володимир поповнює чергова новинка, він забуває про все. Бо творити поезію світла й тіні, змусити заговорити дерево — стало для юнака змістом життя.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
вчитель Світловодської середньої школи робітничої молоді № 2.

НА ГРАНІ СВІТЛА

У вільний від навчання час Володимир годинами просиджував у художній майстерні. Тут він брав уроки у завідувачого Григорія Ісаковича Ткаченка, людини з вищою освітою, яка заприїмтила талант хлопчини. Під керівництвом художника Володимир оформив школу лозунгами, транспарантами, панно.

Хлопець мріяв поступити в художню школу. Тож по закінченні восьмирічки Володимир Лосюк їде на Львівщину, де три роки навчається у школі

водська. Почав працювати столяром-інкрустатором цеху ширяжиту. Володимир з перших днів почав освоювати нові виробів, серед яких столики під телевізори, телефони та журнальні, з художнім набором на покритті.

Трафаретні візерунки скоро перестали задовольняти інкрустатора. Комсомолец шукає нові рисунки, які б приваблювали око покупця і були окрасою будь-якої квартири. Ентузіаст своєї справи, Володимир Лосюк впровадив у виробницт-

На фото: ведучий конструктор годинного спеціального конструкторського бюро Анатолій Божор (зліва) та інженер-конструктор Іван Цюцюра і Зінаїда Мавродієв під час творчої дискусії.

Фото В. КОВПАКА.

ОДНИМ з головних напрямів діяльності комсомольської організації нашої школи є робота по розв'язанню проблеми підготовки учнівської молоді до свідомого вибору професії. Виробнича бригада стала для нас справжньою школою трудового гарту. Вона налічує 119 членів — учнів-старшокласників. На загальношкільних комсомольських зборах було обрано склад ради бригади. До неї увійшли агроном місцевого колгоспу імені Куйбишева, директор школи, ланкові, члени комітету комсомолу, учні.

Учнівська виробнича бригада протягом ряду років вирощує сільськогосподарські культури на площі 80 гектарів. З року в рік шліфується вміння працювати, удосконалюється структура бригади. Неодноразово заслуховували комітет комсомолу питання про роботу бригади, про організацію змагання між ланками.

Внаслідок цієї роботи в 1970 році зібрано по 50 центнерів озимої пшениці з одного гектара, по 24 центнери соняшника, 41 центнеру кукурудзи, 320 центнерів цукрового буряка з гектара.

Та основним результатом роботи бригади є потяг наших випускників до сільськогосподарської науки, до роботи на ланках і фермах рідної артілі. Тільки за остан-

ні два роки в сільське господарство виїхало 25 випускників нашої школи, активних членів учнівської виробничої бригади, п'ять колишніх учнів навчаються в сільськогосподарському технікумі. Віктор Будає працює помічником комбайнера в колгоспі імені

НАС ЧЕКАЮТЬ ЛАНИ

Енгельса. Цього року він посів одне з перших місць на збиранні врожаю. Федір Миколайчук, Іван Нижник працюють трактористами в колгоспі імені Кірова. Багато інших випускників нашої школи стали хліборобами, назавжди пов'язали своє життя з селом.

Члени виробничої бригади часто зустрічаються з ветеранами праці, влаштовують «вогники», екскурсії на виробництво, збирають матеріали, які відтворюють історію становлення нашого кол-

госпу, ведуть літопис бригади. Наші хлопці-старшокласники вивчають трактор. По закінченні школи вони здобудуть професію механізатора. Чимало серед них мріють, що невдовзі стануть повноправними господарями ланів.

Нещодавно відбувся Всесоюзний з'їзд членів виробничих бригад у Москві, на якому мені випала честь бути. З'їзд прийняв звернення до всіх школярів країни — наполегливо оволодівати знаннями і практикою сільськогосподарського виробництва, а після закінчення школи не цуратися рідної землі, ставати її господарем.

По приїзді з Москви я виступила перед комсомольцями школи. На ці збори ми запросили ветерана-механізатора місцевого колгоспу Т. Є. Варенюка. Трохим Ермолайович розповів, як він здобув механізаторську професію, як починав працювати, долав труднощі. Старий механізатор гордий тим, що всі його три сини пішли батьківською стежкою — стали механізаторами.

На зборах ми вирішили відгукнутись на заклик Всесоюзного з'їзду і, закінчивши школу, поповнити ряди сільських трударів. Людмила НАЗАРЕНКО, бригадир учнівської виробничої бригади Устинівської середньої школи.

ШЕ НА ПОЧАТКУ робітничого руху К. Маркс і Ф. Енгельс в першому програмному документі комуністів — «Маніфесті комуністичної партії» проголосили лозунг, що став справжньою клятвою всіх істинних борців за соціальне перетворення світу, — «Пролетарі всіх країн, єднайтесь!»

Цей лозунг — бойовий прапор Інтернаціоналізму — ось уже близько 70 років високо несе створена В. І. Леніним Комуністична партія Радянського Союзу, яка є одним з передових загонів міжнародного комуністичного і робітничого руху. В героїчний борець проти царизму і капіталізму більшовики незмінно підстоювали і проводили в життя ідею єдності трудящих всіх національностей як в російському, так і в міжнародному робітничому русі.

Одним з чудових прикладів вірності більшовиків принципам Інтернаціоналізму була їх політика відносно першої світової війни 1914—1918 років. Ця війна була серйозним випробуванням для всіх соціал-демократичних партій, що входили до II Інтернаціоналу. Більшість з них, як відомо, стали на шлях прямої зради інтересів робітничого класу, на шлях підкопівництва «своїм» національним буржуазіям. Тільки більшовики поклали рішучу боротьбу проти соціал-шовінізму, викриваючи всю його мерзотність і підлість.

В умовах великого революційного піднесення, що виникло в багатьох капіталістичних країнах до кінця першої світової війни, під безпосереднім впливом Великого Жовтня в ряді європейських країн почали утворюватися комуністичні партії. КПРС разом з братніми партіями цих країн відразу розширювала лави світового комуністичного руху, веда борець за об'єднання всіх лівих, дієвою революційною силою, за створення нової III Інтернаціоналу.

Лише реформістською сліпотою чи навмисним наклепом можна пояснити утвердження одного з сучасних австрійських соціал-демократів Юліуса Браунталя в його книзі «Історія Інтернаціоналу», піби створенням Комінтерну Ленін розколов і послабив міжнародний робітничий рух. На думку цього, з дозволу сказати, історика, робітничий рух був би сильнішим, якби він залишався під єдиною соціал-шовіністичною партією, що йому зрадили. Але трагедія робітничого класу західноєвропейських країн в тому й була, що у вирішальний історичний момент він не мав дієвої революційної партії, здатної вести його до перемоги соціалістичної революції.

Комуністичний Інтернаціонал відклав опортуністичну погану II Інтернаціоналу і відродив великий Інтернаціоналістичний принцип, заповіданий Марксом і Енгельсом. В цьому, перш за все, його історична заслуга. Без діяльності Комуністичного Інтернаціоналізму не було і сучасного комуністичного руху.

ВІРНІСТЬ ПРОЛЕТАРСЬКОМУ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМУ

КПРС В БОРЬБІ ЗА ЄДНІСТЬ СВІТОВОГО КОМУНІСТИЧНОГО РОБІТНИЧОГО РУХУ

Розвиваючись на основі ленінських ідей, сучасний світовий комуністичний рух перетворився в могутню, найважливішу політичну силу нашої епохи — епохи переходу від капіталізму до соціалізму. Наявність світової соціалістичної системи, що все більш грає визначальну роль в міжнародному розвитку, крах колониальної системи імперіалізму, могутній ріс робітничого і демократичного руху в країнах капіталу — все це створює небачені раніше сприятливі умови для розгортання успішної антиімперіалістичної боротьби.

Однак було б непростим помилкою недооцінювати могутність імперіалізму, хоча його позиції під ударами революційної сили значно похитнулися. З допомогою всіх ідеологів буржуазії прагне використати всі наявні в її розпорядженні економічні і політичні можливості, щоб зміцнити співвідношення сил на свою користь. Імперіалістична пропаганда вдається до найпопущілих заходів розладу революційного руху з середини. Вона охоче підтримує і пропагує ревізіоністські теорії «національного комунізму», «різних моделей соціалізму», розпалює націоналізм і антирадянщину, прагнучи внести розлад в співробітництво соціалістичних країн і комуністичних партій, посити смуту в лавах революційних борців.

Резакційні імперіалістичні сили намагаються великого значення приділяти діяльності правих і «лівих» опортуністів, які представляють серйозну загрозу для світового комуністичного руху. Перші є відкритими ворогами марксизму, другі — прикривають свою сутність «ультра-революційною» фразеологією, граючи на почуттях мас. Саме згубна діяльність опортуні-

стів, щоб зміцнити співвідношення сил на свою користь. Імперіалістична пропаганда вдається до найпопущілих заходів розладу революційного руху з середини. Вона охоче підтримує і пропагує ревізіоністські теорії «національного комунізму», «різних моделей соціалізму», розпалює націоналізм і антирадянщину, прагнучи внести розлад в співробітництво соціалістичних країн і комуністичних партій, посити смуту в лавах революційних борців.

Резакційні імперіалістичні сили намагаються великого значення приділяти діяльності правих і «лівих» опортуністів, які представляють серйозну загрозу для світового комуністичного руху. Перші є відкритими ворогами марксизму, другі — прикривають свою сутність «ультра-революційною» фразеологією, граючи на почуттях мас. Саме згубна діяльність опортуні-

стів різного напрямку дає привід ідеологам буржуазії заявляти, ніби Інтернаціоналізм переможений націоналізмом і комуністичні партії розійшлися по своїх національних квартирах. «Міжнародний комунізм більше не становить єдиної свесвітньої організації чи єдиної ортодоксальної доктрини», — пише один з американських професорів-антикомуністів Річард Ловенталь, видаючи бажане за дійсне. Зрозуміло, тепер не існує такого міжнародного організаційного центру, який був Комуністичний Інтернаціонал, бо змінилися умови роботи комуністичних партій. Але комуністичний рух за своїми завданнями і цілями залишається єдиним. Всі дієві марксистсько-ленінські партії, долаючи прояви опортунізму і націоналізму, наполегливо утверджують ідеї пролетарського Інтернаціоналізму в своїх взає-

мовідносинах і в своїй діяльності, ведуть непереможну, безкомпромісну боротьбу проти буржуазної ідеології.

КПРС, маючи великий досвід боротьби з опортуністичними, дрібнобуржуазними, націоналістичними течіями, послідовно проводить в життя принципи єдності комуністичних і робітничих партій. Вона внесла і продовжує вносити значний вклад у вироблення загальної стратегії і тактики світового комуністичного руху на сучасному етапі.

Кожного разу, коли міжнародна обстановка і становище справ в комуністичному русі диктували необхідність проведення міжнародних Народних комуністичних і робітничих партій, КПРС виступала одним з ініціаторів їх скликання, докладаючи всіх зусиль для їх успішної роботи. В програмних документах міжнародних Народних комуністичних і робітничих партій, прийнятих в 1957, 1960, 1969 років знайшли відображення ідеї і положення, висунуті Комуністичною партією Радянського Союзу.

Велика ідейно-політична діяльність КПРС, її досвід сприяли вирішенню актуальних проблем, які поставили перед міжнародним комуністичним і робітничим рухом протягом останнього десятиріччя.

Нещодавно в Інтер'ю для радянського журналу «Коммунист» Генеральний секретар Комуністичної партії США Гес Холл відмітив, що керівництво КПРС внесло найбільший вклад в досягнуті успіхи міжнародного комуністичного руху на утвердження в ньому концентруй пролетарського Інтернаціоналізму. «Не дивлячись на всі величезні труднощі, які були створені хитрою опортуністичною, — сказав Гес Холл, — керівництвом КПРС не втрачало твердості і ясності курсу. Воно продемонструвало глибоке розуміння історичного процесу і підтримало величезну позитивну роль в його розвитку».

Усвідомлюючи, що від єдності соціалістичних країн, всіх загонів світового революційного процесу в значній мірі залежить подальший успіх боротьби народів за національну незалежність, мир, демократію і соціалізм, КПРС докладає максимум зусиль для розвитку дієвого братерських відносин між комуністичними і робітничими партіями. Без цього не можна вирішити основне завдання нашого часу — створення свесвітнього антиімперіалістичного фронту. Вірність ідеалам марксизму-ленізму і спільна боротьба за загальний цілі — ось те, без чого не може бути єдності і робітничий рух, за дає КПРС єдність — це не тільки зв'язок, сирмавана на всебічній підтримці всіх революційних сил. Партія радянських комуністів виходить з того, що міжнародна солідарність робітничого класу і його авангарду марксистсько-ленінських партій — була і залишається

Людина майбутнього — поняття не абстрактне. Вона вже росте, ходить до школи, трудиться в майстерні чи на пришкольній ділянці. Велика відповідальність педагога, який відповідає перед суспільством за підготовку підрастаючого покоління.

Учителів порівнюють з Колумбом, з Мудрецем, з Художником, який створює «живу красу світу». В той же час, протягом багатьох років педагогічна наука

роботи підтверджує вплив естетичного виховання на формування художніх здібностей учнів, на їх розумовий і моральний розвиток. Для наших учнів, — майбутніх робітників-будівельників, — вивчення естетики приносить безсумнісну користь. Спостереження показують, що знайомство з мистецтвом збагачує учня, дає поштовх до розвитку власної творчості. Принагідно згадаймо мудре зауваження Л. Толстого про те, що

КЕЛЬМА І РАФАЕЛЬ

«етика і естетика — це два плеча одного коромисла».

Естетика — прекрасний спільник в боротьбі за всебічно розвинену людину. Дивуєшся, як мало іноді уваги приділяється школі естетичного виховання, що ми, викладачі профтехучилищ, відчуваємо, знайомлячись з новим поповненням учнів. Напевне, естетика визнається предметом, можливо, і потрібним, але не основним.

До нас в училище приходять учні з восьмирічною освітою. Естетику вони

вивчають з великим захопленням. Багато що спочатку для них не зрозуміле, дивує. Вивчаючи тему «Живопис», вони дещо ніяковіють перед зображенням оголеного тіла. Учням пояснюється певна умовність мистецтва. Візьмемо, для прикладу, скульптуру Вучетича «Перекуєм мечі на орала». В ній — пристрасний заклик до миру, до боротьби з страхітливими війнами. Людина перемагає зло. Уявимо на хвилину, що автор «одягнув» фігуру. Скульптура стала б блідою. Напружена сила м'язів сховалася б під одягом. У скульптора не гола, а оголена людина — символ сили, мужності, моральної чистоти. Так учні навчаються дивитись, цінувати і розуміти мистецтво.

Правильно судити про картину, кінофільм, спектакль, про людські взаємовідносини... Як це важливо і важко для людини в п'ятнадцять років! Щоб допомогти їм, в професійно-технічному училищі № 2 вироблено певну систему. Щомісячні культпоходи до театру (разом з викладачами, майстрами і вихователями з подальшим обговоренням спектаклю), щотижневі відвідування кіно, учбові екскурсії в картинну галерею, зустрічі з художниками, артистами, моделями, групові вечори художньої самодіяльності, заняття в творчих гуртках — все це сприяє естетичному розвитку майбутніх будівельників.

Звичайно, в естетичному вихованні є ще свої труднощі, але на подолання їх надихає потяг учнів до мистецтва, бажання увійти в світ прекрасного.

Випускники училища в своїх самостій-

них роботах «Що мені дало вивчення естетики» пишуть:

«Коли я навчалась у школі, мені довелося чути фразу: «Це не естетично», але на слово «естетика» я не звертала уваги. В училищі я дізналася, що це таке. На все життя мені запам'ятався урок «Театр як вид мистецтва». (Г. Машковська).

«Багато чого нас навчила естетика. Дівчата нашої групи стали культурнішими, ввічливішими, краще почали навчатися». (Г. Савіна).

«Я собі дала слово, що коли закінчу училище, ніколи не забуду цього предмету і в дитей своїх буду виховувати почуття прекрасного» (Н. Майданник).

«Я люблю естетику. Вона допомогла мені, сільській дівчині, збагатитись духовно, зрозуміти музику, графіку, живопис...» (З. Подковальник).

Нзведені слова говорять самі за себе.

Багато допомагає в прищепленні учням училища любові до мистецтва навчальна база. Забезпечений всім необхідним кабінет естетики, телевізор, діапроектор, електропрограваць, піаніно — все це до послуг учнів. Хочеться висловити задоволення, що випускники професійно-технічних училищ починають своє життя не тільки з здобуття трудових навиків, а й з вироблення світогляду, в якому чимале місце належить естетичному вихованню. Для робітника майбутнього, для людини майбутнього це конче потрібно.

Г. РОЖИНСЬКИЙ,
викладач естетики Кіровоградського МПТУ № 2.

Зобов'язання молоді Польщі

ВАРШАВА. (ТАРС). На заклик партії і уряд збільшити виробництво продукції, необхідної народному господарству країни, сразу ж відгукнулись бригади членів Сілки соціалістичної молоді Польщі на сотнях підприємств країни.

Щодня надходять все нові повідомлення про зобов'язання, взяті молоддю Нижньої Сілезії. Бригади ССМ на шахтах «Люблін» і «Полькопце» вириніли і збільшили видобуток у першому кварталі ц. р. щодня на 100 тонн. На шахті «Нова Руда» молодіжна бригада з 25 чоловік взяла зобов'язання видобути в цьому році понад план 3 тисячі тонн коксуючого вугілля. Ще одна така бригада в розташованій неподалік шахті «Слупец» зобов'язується видобути в цьому році додатково 8 тисяч тонн вугілля.

Репорти про додатковий взяті зобов'язання надходять у ці дні з усіх кутків країни — молоді Польщі, вірний помічник партії, сьогодні в перших рядах аспірантівського трудової руху.

Плевен буде ще красивішим

СОФІЯ. (ТАРС). Болгарське місто Плевен, відоме своїми пам'ятками, що символізують непереможну болгаро-радянську дружбу, реконструюється. Розроблено проект забудови центру міста.

Будівництво центру вже почалося. Тут задано і експлуатацію циний упорядкований 14-поверховий готель «Ростов-на-Дону» на 150 номерів. Будівельники здали першу чергу торговельно-культурно-історичного центру. Споруджується будинок профспілок і техніки, палац одруження.

Неподалік від музею російсько-турецької війни буде споруджено будинок болгаро-радянської дружби. Це буде 14-поверховий бу-

динок з великим залом для глядачів, сценою і приміщеннями для проведення зборів. Планом забудови передбачено будівництво ряду інших громадських і культурних центрів, парків, які буде закінчено в шостій п'ятирічці Болгарії (1971 — 1975 рр.).

Дістати через 5 тисяч років

ТОКІО. Кор. ТАРС. Г. Раховецький передає: «Кансула часу», що експонувалась на всевітній виставці «Експо-70» в Осака, було законано сьогодні на землю на глибину 15 метрів у парку «Занку Осака». Передбачається, що кансула лежатиме в землі 5 тисяч років, після чого майбутні покоління виймуть її на поверхню.

«Кансула часу» має форму кулі діаметром в один метр і виготовлена з спеціальної сталі, яка повинна буде витримати таке довге зберігання. Вона буде зберігати в собі всі предмети, які відображають сучасну дійсність.

«Іду до тебе» — так зветься новий кольоровий художній фільм, який знімає Київська студія імені О. П. Довженка. Ця кінострічка розповідає про життя і творчість видатної української поетеси Лесі Українки. Сценарій фільму написав І. Ф. Драч, головний режисер — Р. П. Сергієнко, головний оператор — Е. Л. Тималін. У головних ролях знімаються: Лесі Українка — артистка Ірина Кунченко, Ольга Кобилянська — артистка Лариса Кононенко.

На фото: артистка Лариса Кононенко в ролі письменниці Ольги Кобилянської.

Фото І. Свєрида.
(Фотохроніка РТАУ).

паризьким каменем їх сили і непереможності. Особливо велика роль єдності країн соціалістичної співдружності. Світова система соціалізму — головний оплот всіх революційних сил. Її даліший розвиток і зміцнення відповідає корінним інтересам всього прогресивного людства.

Загальновідомо, що боротьба двох протилежних світових систем — капіталістичної і соціалістичної — є грантом всієї класової боротьби на світовій арені. Перемога демократичних, прогресивних сил, над силами реакції в будь-якому районі світу немислима без прямої чи побічної підтримки країн соціалістичної системи. З іншого боку, — будь-які спроби змістити позиції тієї чи іншої соціалістичної країни за рахунок послаблення чи навіть розриву міжнародних зв'язків, відмови від спільних дій і братерського співробітництва неминує вести до послаблення як окремих соціалістичних країн, так і всього соціалістичного табору.

Курс на відокремлення, ізолювання будівництво нового суспільства може лише жити буржуазно-націоналістичні тенденції. Зрозуміло, врахування національних особливостей і специфіки, творчий підхід до вирішення завдань соціалістичного будівництва є обов'язковою умовою правильної політики марксистсько-ленінських партій. Разом з тим виділення націоналістичних інтересам кожної країни відповідало співробітництву і взаємодопомоги на основі повної рівноправності, незалежності і суверенітету. Прагнення до гегемонізму і великодержавного шовінізму несумісні з принципами соціалістичного міжнародного співробітництва.

В сучасному протистоянні капіталізму і соціалізму у капіталістів немає могутнішої зброї, ніж агітаційність всіх загонів робітничого і комуністичного руху всіх демократичних і антиімперіалістичних сил. Чіткий класовий підхід до вирішення національних проблем, неперемінна боротьба проти націоналізму і шовінізму в будь-яких його проявах, захист соціалістичного суспільства, всебічна підтримка народів, які борються за свою свободу і національну незалежність і соціальний прогрес, солідарність з усіма загонами робітничого класу і демократичних сил, що виступають проти монополістичного капіталу, захист миру у всьому світі — таке величезне соціалістичного міжнародного співробітництва нашої епохи.

КПРС, весь радянський народ завжди слідує великому заповіту Леніна підпорядковувати інтереси пролетарської боротьби в одній країні інтересам цієї боротьби у всесвітньому масштабі. Країна Рад надає ділову допомогу

народам, які борються за національне і соціальне звільнення.

Міжнародна Народа комуністичних і робітничих партій 1969 року визнала, що від згуртованості країн соціалістичної системи, комуністичних і робітничих партій залежить успішне протистояння нового світу зі старим. Народа окказала, що ефективність політики кожної комуністичної партії залежить від її успіхів в своїй країні і від успіхів інших братніх партій, від ступеня їх співробітництва. Націоналізм і імперіалізм відповідалі кожній комуністичній і робітничій партії невідомі.

Вірна своєму міжнародному обов'язку КПРС вважає, що різногласся з тих чи інших питань не повинні заважати спільним діям в загальній боротьбі проти імперіалізму за торжество соціалістичного ідеалу. Партії радянських комуністів відстоюють і проводять в життя ліній на розширення зв'язків і контактів між братніми партіями, на узагальнення теоретичної роботи між партій і творчу розробку актуальних проблем сучасності. Двосторонні і регіональні зустрічі, а також всевітні форуми братніх партій, теоретичні конференції і симпозиуми, які сприяють збагаченню і творчому розвитку революційної теорії — все це служить важливим засобом врегулювання різногласся, погодження дій комуністів на міжнародній арені, успішному вирішенню ними своїх міжнародних завдань. Спільна розробка теоретичних проблем, обмін досвідом роботи, здійснення стратегічної лінії в боротьбі за великі цілі світового комуністичного руху, відсіч реакційним і націоналістичним елементам, що прагнуть викривити політику комуністичних партій, теорію марксизму-ленінізму, — ось конкретні методи і засоби, які піни диктуються всім ходом суспільного розвитку.

У виступі на міжнародній Народа комуністичних і робітничих партій в Москві 7 червня 1969 року глава делегації КПРС Л. І. Брежнєв відмітив, що найактуальнішою проблемою міжнародного комуністичного руху є забезпечення його єдності на основі принципів марксизму-ленінізму.

Ліній згуртованими силами комуністичної і робітничих рух може успішно вести наступ проти імперіалізму і добиватися остаточної перемоги в боротьбі за революційне перетворення світу.

Степан ТИТАРЕНКО,
доктор історичних наук.
(АПН).

КОНКУРС «ВУЛИЦЯ МОЯ»

■ ДУ з донькою з дитячої лікарні.
Затишна вулиця, стоять припорошені снігом тополі. Оленка читає таблицю на будинку і запитує:

— Тату, а чому ця вулиця називається вулицею Червоного козацтва?
Задумуюсь, як відповісти і попростіше, і цікаво, щоб зрозуміла мала. А сам згадую про ті події...

Невмирущою славою вкрили себе в роки громадянської війни бійці Червоного козацтва. В грудні 1917 року в Харкові

ЧЕРВОНІ КОЗАКИ

було створено перший полк Червоного козацтва — перший збройний сил Радянської України. Командиром цього полку, а пізніше корпусу Червоного козацтва, був вірний син Комуністичної партії, комуніст з 1913 року Віталій Маркович Примаков.

Весі, 1918 рік слави червоних козаків ажестокі бої з ворогами. В січні 1919 року полк Червоного козацтва брав участь у звільненні Олександрії від петлюрівців. Це був досі зберігся будинок, в якому містився штаб полку. В Олександрії, Польї Пралі вступав перед місцевими жителями В. М. Примаков. Козаки частини сповідали л. Олександрії для тих, в яких червоні вбили багато олександрійців та селян з навколишніх сіл. Це С. Каширні, І. Тимченко, О. Багмет, П. Троцюк, С. Стадник та інші. Червоні козаки допомагали підвояти в місті і повіті Радянську владу, допомагали у налагодженні зв'язку.

Повинилися склад білих підполковників знову вийшли на фронт в район Прокурава, де зточили бої з петлюрівцями. В травні 1919 року після розгрому основних сил Петлюри перший червонокозацький полк знову протримав до двох тижнів відночався у Олександрії.

Червоні козацтво — слава сторінки в історії громадянської війни. Не випадково М. В. Фрунзе писав, що «в історії Червоного козацтва склалося підблизення всі основні моменти революції».

В лавах Червоного козацтва розпочала свою бойову біографію наш земляк П. К. Кошовий, який пройшов шлях від рядового до Маршала Радянського Союзу.

Після закінчення громадянської війни олександрійці підтримували дружні зв'язки з червоними козаками. Молоді Олександрійці йшли на військову службу в полк Червоного козацтва.

Олександрійська повітова Рада нагородила І-й полк Червоного козацтва Червоним прапором. Під час свят комсомольці Олександрійщини відраджували крашних козацтва з подарунками. Героїчний бойовий шлях пройшли червоні козаки. Вони гронили війська імперіалістичного казачства, білогвардійців, денікінців, білих петлюрівців, прагнучих до влади. На ушніння пам'яті про славетний корпус Червоного козацтва одна з вулиць Олександрії носить його ім'я.

Ідемо з дочкою далі. Я розповідаю їй про червоних бійців про В. М. Примакова. Зупиняємось на розі вулиці, і дочка читає таблицю: «Вулиця Примакова». В цю хвилину я думаю про те, що в місті стало традицією відзначати свято вулиці.

Було свято у тих, хто живе по проспекту Будівельників, свято вулиці імені 50-річчя Жовтня. Прийде свято і на вулицю Червоного козацтва, і на вулицю Примакова. І тоді жителі вулиці, молоді, діти зустрінуться з ветеранами Червоного козацтва. І ці сиві люди з хвилюванням будуть розповідати про буремні роки громадянської війни, про героїчних хлопців-червонокозаків, про свою гартовану у борні юність.

А. КОХАН,
краєзнавець.
М. Олександрія.

Леонід ТЕНДЮК

(Продовження. Початок в газетах за 19, 21 та 23 січня).

Ми зустрілися поглядами. Незнайомець прискіпливо окинув мене з ніг до голови, мабуть, зважуючи про себе, що я за один. Та якого висновку він дійшов — лишилося невідомим. Іронічна посмішка, що на мить майнула в куточках його уст, безслідно зсезла і обличчя знову набуло зосереджено суворого виразу. Напевне, помітивши, що я знітився, Федорович не загаявся і запропонував мені сісти. Кивком голови він показав на стілець.

— Не звертай уваги на нашу баталію, — мовив. — А втім, можеш послухати, корисно. — І він, сідаючи за стіл, по-змовницьки мені підморгнув.

Ось про що вони говорили. В Індійський океан споряджається наукова експедиція. Океан цей, гадають, вивчений найменш з усіх існуючих. За останні роки, правда, в ньому працювали дослідні кораблі. Та цього разу намічено послати комплексну експедицію. А це значить: в її роботі візьмуть участь багато вчених — геологів, синтетиків, геофізиків, іхтіологів, сейсмосекустиків, гідрографів.

В кінці жовтня дослідне судно повинно вийти в море.

Я слухав, і дух перехоплювало від почуття. Ненавчаче поруч зі мною було те, до чого я так давно йшов. Руку простягну — доторкнешся. Десь підсвідомо виривалося: різні трона зірок Південної півкулі Землі, розкося крило альбатроса над хиткими щоглами...

Увага моя вела далі, домальовувати вабили картину того, як крізь імлисті серпанок проглядають небажені тропічні острови. — Попередній маршрут експедиції такий, — незнайомий мені моряк підвівся, взяв на столі в Костянтина Федоровича олівець і підійшов до карти, що висіла в мене над головою. — Ми пересічемо Японське і Південно-Китайське моря. Для поповнення запасів прісної води зупинимося в Сингапурі. Далі, через Малакський протоку вийдемо в Андаманське море. В сусідній, Бенгальській затоці вчені намічають дослідити північне закінчення Східно-Індійського підводного хребта. На Цейлоні відвідаємо Коломбо і стародавню столицю острова — місто Канді. Крім того, біологів цікавить тамтешній рослинний світ. Після Цейлону спустимося на південь, зупинившись на 5 градусів південної широти.

Захоплений розповіддю і, аби не зруйнувати ажурний світ свого видіння, яке, без сумніву, заповнило його, Федорович скоромовно кинув:

— Продовжуй, продовжуй!

— На цьому меридіані розкинулися Мальдівські острови. Експедиція висадиться на атолі Аду.

Він називав ще Тромлен, Родрігес, Маскаренські, Сейшельські та інші острови.

— Після Австралії, — закінчив оповідач, — пересічемо Індонезійське море, Тихий океан. На кілька днів завітаємо до Японії і повернемося на Батьківщину.

У кабінеті запанувала тиша. Та й зайві були б якісь слова. Бо легко наполохати запанувалою мрією, що рантом привидилася вам, принаймні — мені...

— Що ж, — хитнув головою Федорович. — Що цим він хотів сказати, не зрозуміло. А тільки здавалося, що він також думав про те ж, що і я. І я право, неначе переродився старий! Розправився зморшки на худорлявому, зжовклому обличчі. Очі помолоділи. Заіскрилося в них молодецьке завзяття і зухвалість...

— Як іде підготовка до плавання? — ще і ще поговарюючи поцікавився Федорович.

— Нам, морським візникам, — що? — обізвався той. — Пасажирів зберуться — повезем. Ну, члени експедиції потрохи прибувають. Основні вантажі теж на борту. Дешо, чекаємо, надійде цими днями.

— Скажи мені, Євгене Андрійовичу, — якось несподівано запитав свого співбесідника старий капітан. — Як у тебе з екіпажем, повністю вкомплектований?

Той, видно, розгубився, зненацька захоплений запитанням, а може, щось хитрував, не наважуючись розкрити перед Федоровичем, — своїм начальником, карти. Він помовчав, обдумуючи, що йому відповісти.

— Екіпажі? — перепитав. — Та ніби укомплектований. Ще й зайві є.

— Що значить — зайві? — поцікавився господар кабінету.

— Точніше, не зайві, просто в декого ще не оформлено документи. А ви знаєте, скільки на це піде часу. Ну, та один морячок вагеться: йти йому в рейс чи ні. Мудрець, либонь: то на пасажирський, каже, збирається переходити, то ніби жінка не пускає в море на такий довгий строк.

— Хто він у тебе?

— Матрос.

Видно, я все-таки родився під щасливою зорею...

ДЕНЬ, ЯКИХ БУДЕ БЕЗЛІЧ

Останній день в порту вчерг був заповнений клопотами: ми довантажували судно, потім, знявшись із якоря, вже у морі, наводили порядок: закріплювали по-штормовому шлюпки, заохлювали трюми. Потім були збори, знову працювали. Так і не поспали. Знову цілий день довелося бути на ногах.

Пізно увечері спустився в каюту. Стомився страшенно. Навіть сон не брав. Але потрохи хвилі заколисали й мене. Снилось: лечу в прірву. Боязко, навіть дух перехоплювало. Та на якусь мить це вільне падіння припинилося і тоді ставало нестерпно...

Прокинувся я весь у холодному поту, все ще перебуваючи в полоні жахливого сновидіння. Судно погойдувало. І кожний раз, як воно натикалось на хвилю, тремтіла переборка, порипували погано закріплені стільці, а десь внизу, в металевому череві корабля, натужно бовкало і скреготало.

У мене боліли крижі, стискувало скроні, до горла підступила в'язуча нудотність.

— Годі спати! — почув я.

Рання птаха, океанолог дядя Вася, що мешкає в нашій каюті, кликає мене на вахту.

(Далі буде).

Нещодавно в селі Хмельовому Малавківського району відкрився новий Будинок культури, в якому є просторий зал для тренувань гімнастів, волейболістів, баскетболістів. Учні місцевої школи проводять в ньому заняття спортивних секцій.

На фото: вчитель фізкультури Хмельської середньої школи Г. П. Сороковий інструтує юних баскетболістів перед початком тренування.

Фото А. ШЕВЧЕНКА.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу вісничо-патрістичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

СУД ВІДБУВСЯ

ХТО не міг зустріти хоро-
шу людину, одружитися,
створити щастя сім'ю. Мрія-
ла про це, напевне, і Ва-
ся Д., дівчина з села Тиш-
ківки Новоміргородського
району, зустрічаючись з Ва-
силем Гинкулом.

Людина з ширим серцем,
Вася повірила красномов-
ству Василя, який уже на той
час мав дві судимості. «З
кожним може трапитися», —
думала вона, — на віку, як
на довгий ніч. Але дівчи-
ні сподівання виявилися марні.
Потім до спиртного бра-
ва Гинкулом переш. Пра-
цюючи іздовим, Василь час-
то заїжджав до тещі пообі-
дати. Друга мати тепло зу-
стрічала його. Можливо, то-
му, що здорово поважала
свого зятя, а, може, і через
те, що він привозив корови
сидос, жом, дерть — все те,
що попадалося на віз з кол-
госпного двору.

Самість при цьому біль-
ше всього турбувала Гинку-
ла. Він почав шукати собі
«вірного друга». Такого,
який не побоювався б і сило-
су вкрати, і з мішком сло-
дити на колгоспний тів, і за-
лізти в чужий курятник або
хату. Свій вибір Василь зу-
пинив на Петрові Пархомен-
ку. Той щойно закінчив вось-
мирічку, життєвого досвіду у
нього не вистачило, щоб са-
мостійно визначити правиль-
ний шлях в життя. Тому Ва-
силеві небагато зусиль по-
трібно було для задурачення
головни підлітка.

Батьки Петра, Пархоменко
Ларіон Іванович та Пархо-
менко Ніна Олександрівна, не
контролювали поведінку і к
своїй дитини, приховуючи
від людей її провину.

Злодії продавали крадене,
за одержані гроші купували
спиртні напої. Замість того,
щоб присікти Петра, заборо-
нити йому красти і лиячи-
ти, батьки часто своєю лібе-
ральністю тільки сприяли па-
дінню сина.

Петро пригадує, що ко-
лись мати і говорила, аби

він не дружив з Гинкулом,
але не говорилося німою, не
твердо, і тому син швидко
забув цю розмову. Батько
зосім не звертав уваги на
виховання сина.

ЩО
ПОСІЄШ...
або коли
батько
сказав
„нехай...“

Одного разу, коли Петро з
Гинкулом приніс додому кра-
дені кури, батько, на відміну
від матері, яка хотіла було
щось сказати, махнув ру-
кою, не запитавши де взяв,
нічого не сказавши, хіба
що: «Нехай буде. Не нес-
ти ж назад». Через кілька
днів син знову «порадував»

своїх батьків курми. На цей
раз уже не колгоспними, а
«домашніми».

За невеликий відрізок ча-
су Василь Гинкул та Петро
Пархоменко здійснили кіль-
ка крадіжок. Вночі з кол-
госпного току вони носили
мішками пшеницю і соняш-
никове насіння, ходили за
курми на ферму і в курятни-
ки колгоспників, із чужої
хати витягали телевізор з
трансформатором. Возили
додому дерть, жом, сидос.
Лазили через вікно в хату
жителя села Тишківки за
сорочками.

Правопорушники призна-
лися в тому, що всі крадіж-
ки були зроблені в нетере-
вому стані.

Недовго товаришували Гин-
кул з Пархоменком на цій
основі. Василь швидко роз-
чарувався своїм співучасни-
ком, бо той якщо не виніє,
то не піде, а коли й піде, то
веде себе не так, як Васи-
леві подобається.

В результаті слідства вста-
новлено, що основним вини-
ватцем злочинів є Василь
Гинкул. Крім названих кра-
діжок, він винуватцем є і в
тому, що втягнув неповно-
літнього в злочинну діяль-
ність.

Справу Петра Пархоменка
передано на розгляд комісії
в справах неповнолітніх, яка
притягне до адміністративної
відповідальності правопоруш-
ника і його батьків.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ,
інспектор карного роз-
шуку УВС обласнокон-
ному.

Г. КОМАРОВ,
ізоштантний інспек-
тор карного розшуку
УВС обласноконному.
М. Новоміргород.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 26 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА.
10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів
«Читай-місто». (М). 10.45 — Кольорове телеба-
чення «У світі тварин». (М). 11.45 — «Ти кро-
куй, спартакіадо». (М). 12.15 — Тележурнал
«Самодіяльність». (Кишинів). 12.45 — Телевісті.
(К). 12.55 — Художній фільм «Мертвий сезон».
II серія. (Кіровоград). 17.15 — «Голубий екран»
— школярям». «Лави біля Малаго фонтану».
Французька мова. (Кіровоград). 17.40 — Теле-
вісті. (К). 18.00 — Для дітей. Мультифільм «Кіш-
кин дім». (К). 18.30 — Ленінський університет
мільйонів. (М). 19.00 — Спецвипуск інформа-
ційної програми «День за днем». (Кіровоград).
19.30 — Телефільм. (Кіровоград). 19.45 — «Зу-
стріч на Японських островах». (Кіровоград).
20.15 — «Кроки п'ятиріччя». (Ужгород). 20.30 —
Програма «Час». (М). 21.00 — Кольорове теле-
бачення. Чемпіонат СРСР з хокею. «Динамо»
(М). — «Хімік» (Воскресенський). (М). 21.45 —
Художній фільм «Мертвий сезон» II серія.
(Кіровоград). 22.55 — Телефільм. (Кіровоград).
23.35 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 21.45 — «Бесіди про
літературу». «Співесць єдиної родини». До
80-річчя з дня народження П. Г. Тичини. (К).
22.35 — Кольорове телебачення. Музичний
фільм. (М).

П'ЯТНИЦЯ, 29 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРА-
МА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Телефільм
«Сарафовські дівчачки». (К). 11.35 — «Шкіль-
ний екран» Українська література для учнів
8 класу. «Шевченко — художник». (К). 12.15 —
Фільм-концерт «Доки говорять серце». (К).
13.05 — Художній фільм «Ущелина відомо». (Кіровоград). 16.30 — «Піонерський театр»
— 50». (Львів). 17.10 — Телевісті. (К). 17.30 —
Телеальманах «Подвиг». (М). 18.00 — Новини.
(М). 18.05 — Телефестиваль радянських респуб-
лік. Литовська РСР. (Вільнюс). 19.30 — Ху-
дожний фільм «Ущелина відомо». (Кірово-
град). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 —
Кольорове телебачення. «Телетеатр мініатюр»
«13 стільців». (М). 22.40 — «Акорд». Музична
програма. (Одеса). 23.35 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 19.45 — Художній фільм
«Золотий годинник». (К).

СУБОТА, 30 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА.
9.05 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Но-
вини. (М). 9.40 — «Друг — наша пісня». (М).
10.15 — Кольорове телебачення для ді-
тей. «Грайте з нами». (М). 10.45 —
Програма «Здоров'я». (М). 11.10 —
Наша афіша. (К). 11.15 — «Піонерський театр»
— 50». (Київ). 11.40 — Мультифільм
«Дядя Міша». (К). 12.15 — Народний теле-
університет. «Радіоелектроніка і технічний
прогрес». (К). 12.55 — «Добре ім'я». (Дніпро-
петровськ). 13.15 — На меридіанах України.
(К). 13.45 — Художній фільм. (М). 19.00 —
Народний телеуніверситет. (М). 19.30 — Чемпіо-
нат Європи з шандісного бігу на конзанах.
(Ленінград). 17.30 — «Старт». (К). 18.00 —
Для молоді. «Місто дзерзнь». (К). 19.00 —
«Європа, події, країни». (М). 19.30 — «Таким
був Халатов». (К). 20.45 — Програма «Час».
(М). 21.15 — Художній фільм «Огелло». (М).
23.00 — Концерт капели «Думка». (К). 23.45 —
Телевісті. (К).